

NEDJELJNA ČITANJA

Jr 1,4-5.17-19; Ps 71,1-4a.5-6b.15ab.17; 1Kor 12,31 – 13,13; Lk 4,21-30

Draga braćo i sestre,

današnji evanđeoski tekst nastavak je Isusova samoočitovanja u sinagogi u Nazaretu kojim je Isus svojim sumještanima objavio svoj božanski identitet i svoje mesijansko poslanje. U današnjem tekstu vidimo kakva je bila reakcija prisutnih u sinagogi kod kojih se dogodio nagli obrat odnosa prema njemu. Znamo doista iz evanđeoskog izvješća da je prije toga bio prihvaćen u svojoj sredini, te da je svake subote dolazio u sinagogu bez ikakvoga osporavanja. No subota njegova javnog nastupa je bila posebnija od drugih, jer je tom prigodom ukazao na svoje mesijansko poslanje, nakon čega je nastupila negativna reakcija njegovih sumješтана koja je završila izbacivanjem iz sinagoge i pokušajem da ga strmoglave s ruba brijega. Teško je razumjeti razloge koji su ih na to nagnali, ali bez daljnega neophodno je potruditi se oko toga, kako bi Isusov nastup nama bio spasonosan kad već nije bio njima. Ako otkrijemo što je to njih nagnalo na negativnu reakciju, onda možemo kod sebe otklanjati takve uzroke, jer smo svjesni da i sami počesto odbacujemo Isus, kako osobno tako i kao društvo. Isus ipak ne može ne biti Bog za nas, vrlo neposredan i bliz, pa i onda kad je do te mjere zahtjevan da nas korjenito ugrožava u našoj ljudskosti. Ali onoj uljuljanoj i zaspaloj! Doista, i nas danas ugrožava, ako je to ugrožavanje, u takvoj uljuljanoj ljudskosti koja nije nimalo uljudna i ljudska, ali mi mu dopustimo da nas trgne iz sna naše zaspalosti. Ugrožava nas jer nam želi otvoriti oči, a mi ne budimo poput Nazarećana, nego mu dopustimo da nam kaže i pokaže da smo slijepi, kako bi nas iz ljudskoga mraka na koji se počesto navikavamo izveo na božansko svjetlo i doveo do vječnoga spasenja.